

Τα «μουσικά» γενέθλια του Μίκη Θεοδωράκη

/ [Πεμπτουσία](#)

Το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, γιορτάζει τα 90 χρόνια του Μίκη Θεοδωράκη, στις 29 Ιουλίου, την ημέρα των γενεθλίων του, με μια εκδήλωση-αφιέρωμα σε τραγούδια του, που αγάπησαν και σιγοφιθύρισαν χιλιάδες άνθρωποι στην Ελλάδα, αλλά και σ' όλο τον κόσμο. Σε αυτή την ξεχωριστή γιορτή για τα 90χρονα του Μίκη, θα είναι παρών και ο ίδιος ο συνθέτης. Θα τραγουδήσουν οι: Ελένη Βιτάλη, Ζαχαρίας Καρούνης και Μπέττυ Χαρλαύτη. Μαζί τους, η Λαϊκή Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης».

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ 2015

Τα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη που καθόρισαν τη σύγχρονη ελληνική κουλτούρα, αγγίζουν ταυτόχρονα, μέσα από τον πηγαίο ανθρωπισμό του δημιουργού τους, ευαίσθητες χορδές των λαών του κόσμου αφήνοντας ανεξίτηλο το σημάδι τους, στη συλλογική μας συνείδηση. Έτσι, το μήνυμα της μουσικής του, παραμένει πάντοτε επίκαιρο και έχει γνήσια λαϊκό χαρακτήρα.

Η αξία του Μίκη Θεοδωράκη ως συνθέτη, έχει αναγνωριστεί σε όλο τον κόσμο από κριτικούς, αλλά και κυβερνήσεις ξένων χωρών, κυρίως, δε, από τον ίδιο τον ελληνικό λαό, έναν λαό που μέσα από τη μουσική του σπουδαίου δημιουργού, εξέφρασε εθνική του περηφάνια, τις χαρές και τις λύπες του.

Σ' αυτό το ξεχωριστό μουσικό ταξίδι που θα διαρκέσει δύο ώρες, θα ακουστούν τραγούδια που συντρόφευσαν και εξακολουθούν να συντροφεύουν τις στιγμές των

Ελλήνων, όπως: «Όμορφη πόλη», «Φαίδρα», «Δρόμοι που χάθηκα», «Είμαστε δυο», «Κράτησα τη ζωή μου», «Μέρα Μαγιού», «Το παλικάρι έχει καημό», αποσπάσματα από το Άξιον εστί κ.ά.

Η Λαϊκή Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης», δημιουργήθηκε τον Μάιο του 1997, από μουσικούς-συνεργάτες του Μ. Θεοδωράκη, γνώστες του έργου του, το οποίο επιχειρούν να αναδείξουν με ποικίλους τρόπους (συναυλίες, παραστάσεις, τηλεοπτικές εμφανίσεις, ηχογραφήσεις). Η πρώτη εμφάνιση της Ορχήστρας έγινε στο Θέατρο Αιξωνή της Γλυφάδας τον Ιούνιο του 1997. Έκτοτε, η Λαϊκή Ορχήστρα

Μέρα Θεοδωράκη στην Ελλάδα και στον Κόσμο, συνέχιζε να αναπτύγεται της νέας μουσικής πολιτισμό.

Ο Μίκης Θεοδωράκης, κατά καιρούς και όποτε του έχει ζητηθεί, δεν έχει διστάσει να πάρει θέση σε κρίσιμα θέματα και ζητήματα, πολιτικά, κοινωνικά, ιστορικά. Αξίζει να θυμηθούμε, τι είχε πει σε Συνέντευξη Τύπου που δόθηκε με αφορμή την παρουσίαση της μουσικής του σύνθεσης για το έργο του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, *Ακολουθία εις Κεκοιμημένους*, που έγινε τον Μάρτιο του 2007, στον Καθεδρικό Ναό Αθηνών, ενώπιον του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου.

(Πηγή: <http://news.in.gr/greece/article/?aid=791107>)

«Έχουμε δύο μεγάλους θεσμούς στην Ελλάδα. Του Προέδρου της Δημοκρατίας και

του αρχηγού της Ελλαδικής Εκκλησίας. Επαναστατώ όταν βλέπω ότι υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι δεν σέβονται αυτούς τους θεσμούς. Όταν μιλάς για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή τον αρχηγό της Εκκλησίας, πρέπει πρώτα να πλένεις το στόμα σου», είχε πει χαρακτηριστικά.

Εκείνη την εποχή, γινόταν μεγάλη συζήτηση για το βιβλίο της Ιστορίας της Στάξης του Δημοτικού και για τις ιστορικές ανακρίβειες που περιείχε. Τότε δεν είχε διστάσει να λάβει ξεκάθαρη θέση και είχε τονίσει -στην ίδια συνέντευξη τύπου- τα εξής:

«Ακόμη και ο Βελουχιώτης, έβαζε στη σειρά τους αγωνιστές και έμπαιναν στα χωριά με την ελληνική σημαία και αφού τους μιλούσε για τον αγώνα, τους καλούσε όλους να μπουν μέσα στην Εκκλησία. Και μπροστά σε όλους τους κατοίκους του χωριού και τους αντάρτες, παρακαλούσε τον παπά να ευλογήσει τη σημαία και τον αγώνα τους. Αυτοί ήταν επαναστάτες. Ποιοι είναι αυτοί οι σημερινοί που λένε ότι είναι προοδευτικοί; Τι σχέση έχουν αυτοί με όλα αυτά;»...

«Τους πειράζει η 25η Μαρτίου. Γιατί όμως; Γιατί οι ελευθερωτές μας ήταν οι φουστανελάδες, τους οποίους κατηγορούν ως αγράμματους. Αυτοί όμως μας απελευθέρωσαν. Είναι μύθος, λένε, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός. Δεν κρατούσε, υποστηρίζουν, με το ένα χέρι ο Κολοκοτρώνης την ελληνική σημαία και με το άλλο τον Σταυρό και δεν ευλογούσε η Εκκλησία τη σημαία. Αυτά είναι γι' αυτούς αντιδραστικά. Και δεν πρέπει να τα ξέρουν τα παιδιά μας. Γι αυτό πρέπει, κατ' αυτούς, να φύγει από την εθνική μας μνήμη η 25η Μαρτίου»...

«Πρέπει να έχουμε βάσεις και ρίζες, να είμαστε περήφανοι για τη γενιά μας, για την πατρίδα και το έθνος. Γι' αυτό το καταπληκτικό πάντρεμα, της ουσίας της ελληνικότητας με την ουσία του Χριστιανισμού. Δεν ξέρουν όμως όλοι αυτοί τι σημαίνει Ορθοδοξία. Λένε ότι δεν υπήρχε Κρυφό Σχολειό. Μέσα όμως στις εκκλησίες, οι παπάδες διάβαζαν τα Ευαγγέλια, τα οποία ήταν γραμμένα στα ελληνικά».

Κατερίνα Χουζούρη